

Værgeraad fik Lejlighed til at gøre sig bekendt med Overenskomsterne og give dem deres Godkendelse.

Ændringsforslag Nr. 22 til § 54 er en sproglig Ændring, ligeledes Ændringsforslag Nr. 23 til § 59, hvorved „Retshandler“ ændres til „Overenskomster“. I § 63 er der Tale om, at Forsorgen kan udstrækkes udover det fyldte 18de Aar, endogsaa til det fyldte 21de Aar. Her har man ment, at det straks, naar en saadan Beslutning blev taget, skulde bestemmes, i hvor lang Tid Forsorgen skulde udstrækkes, saa at man ikke lod de paagældende være i Uvished om, i hvor lang Tid de er Genstand for Forsorg. Derfor foreslaas først indsat i Stykke 1, 3die Linie, at en Bestemmelse som den, hvorom der her er Tale, skal tages inden Barnets fyldte 18de Aar. I samme Stykke, 4de Linie, sættes dernæst Punktum efter „Tidsrum“, og i 4de—5te Linie foreslaas det i Stedet for „dog, ... 18 Aar“ at indsætte: „Dette Tidsrum kan ved en senere Beslutning forlænges, dog ikke udover det fyldte 21de Aar“. Meningen er altsaa, at man, inden Barnet fylder 18 Aar, kan beslutte, at Forsorgen skal udstrækkes maaske til det 19de Aar; senere kan der saa tages Bestemmelse om at udstrække den endnu længere, til det fyldte 20de Aar eller det 21de Aar; men Forsorgen kan aldrig udstrækkes udover det fyldte 21de Aar.

§ 65 har der været megen Tale om. Den handler om de uopdragelige, og det er et meget vanskeligt Spørgsmaal, hvornaar man skal erklære, at et Barn er uopdrageligt, og at det som Følge deraf maa opgives af Værgeraadsforsorgen. Man har søgt at indskrænke de „uopdrageliges“ Tal, for at saa faa som muligt skulde tages bort fra Værgeraadsforsorgen og sendes ud blandt Folk som uopdragelige. Derfor er det foreslaaet, at der i 1ste Linie tilføjes efter „Barnet“: „navnlig paa Grund af, at det gentagne Gange, medens det har været under Forsorg, har gjort sig skyldigt i alvorlige Lovovertrædelser“. Der er altsaa nævnt noget om, at der er Grund til, at Barnet kan kaldes „uopdrageligt“. Endvidere tilføjes som et nyt Stykke: „Forinden Beslutning fattes, bør det overvejes, om der mulig kan forsøges at anbringe Barnet paa et andet Opdragelseshjem, jfr. herved § 44, eller eventuelt paa en eller anden Helbredelses-

anstalt.“ Man skal altsaa søge at faa Barnet anbragt paa de Steder, hvor man mener det hører hjemme, inden det bliver erklæret for „uopdrageligt“.

Ændringsforslag Nr. 27 gaar ud paa, at i § 67, 4de Linie, udgaar Ordet „Fortsættelsesasyl“, og ved Ændringsforslag Nr. 28 ændres i Paragraffens 5te Linie Ordene: „dog i hvert Fald“ til: „som Regel“. Udvalget har ment, at det egentlig var en Selvfølge, at den Slags Institutioner ikke kunde bruges, naar Barnet ikke længere er undervisningspligtigt, og man foreslaar da, at der skal staa, at Paalæg om at lade et Barn besøge saadanne Institutioner bortfalder „som Regel“, naar Barnet ikke længere er undervisningspligtigt.

Ogsaa om § 70 har der været ført en meget indgaaende Forhandling. Man har været bange for at lægge Hindringer i Vejen for Oprettelsen af Børnehjem; derfor har man gerne villet gøre Betingelserne lidt mildere, end de er efter den oprindelige Formulering. Lovforslagets Bestemmelse gaar ud paa, at „intet Hjem af den i § 68 omhandlede Art maa fremtidig oprettes uden forud meddelt Tilladelse fra Overinspektøren“. Dette foreslaas ændret til, at „intet Hjem af den i § 68 omhandlede Art maa fremtidig oprettes, uden at der forud er gjort Anmeldelse herom til det stedlige Værgeraad, der indberetter Sagen til Overinspektionen“. Der skal altsaa ikke nogen egentlig Tilladelse til, men Sagen skal indberettes, saa at Værgeraadene ved Besked og derefter kan føre Tilsyn med Hjemmet.

Ændringerne til §§ 75, 81 og 83 er af sproglig Art; man har ment, at Mishandling er Mishandling, og at Ordet „grov“ kan gaa ud.

§ 82 handler om de Tilfælde, hvor der er Tale om Drukkenskab i Forbindelse med en mod Børn begaaet Forbrydelse, og det bestemmes, at vedkommende kan sendes til en Helbredelsesanstalt for Drankere. Her foreslaar man i 4de Linie efter „i Stedet for“ at indsætte Ordene „eller foruden“, idet man har ment, at der maaske kunde være Tilfælde, hvor der godt kunde finde Tiltale Sted, og hvor man desuden vilde sende den paagældende til en Helbredelsesanstalt. Dernæst foreslaas det, at i 5te og 6te Linie Ordene: „at hans med ham